

Да превърнеш БОЛКАТА В ПРИКАЗКА

Текст: Ваня Шекерова Фотография: Личен архив

Вдъхновението е сила, която ни се дава в най-щастливите и най-трудните ни моменти, защото именно те са онези мигове, в които се доближаваме до нашата истинска същност, която е любяща и творческа. Такава е историята на Орнела Соле – майка и жена.

Орнела се нуждае от помощ, за да продължи лечението си от рак с алтернативни

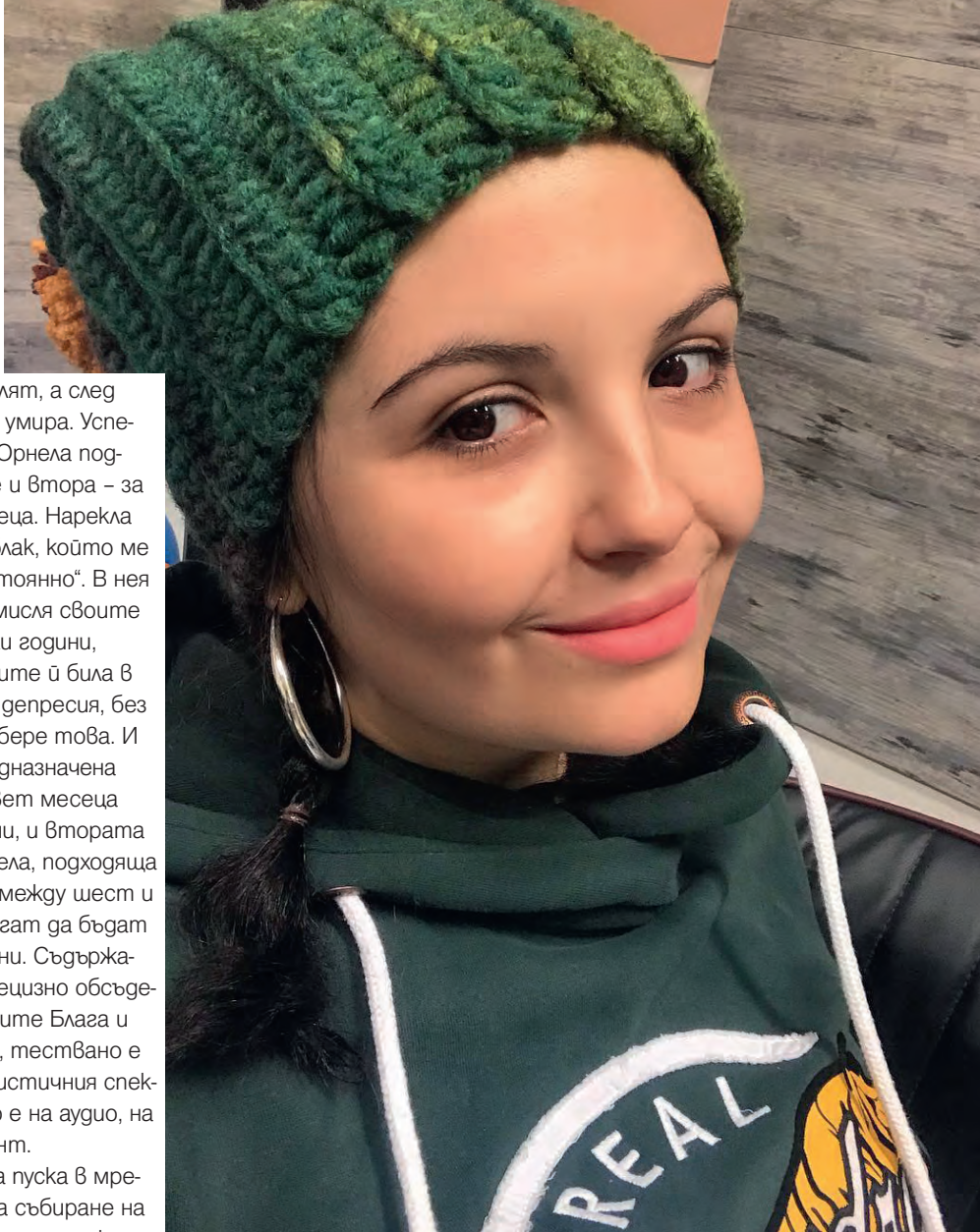
методи и терапии в германска клиника. Единствената, която ѝ дава 1% шанс да оцелее, след като традиционната медицина не може да ѝ предложи нищо повече. А Орнела така страстно желае да има още дни, в които да бъде със сина си, с тригодишния Лука, когото родила, след като била диагностицирана с карцином на синуса. И когото отглежда с

цялата си любов и надежда, опитвайки се да отложи колкото може повече края си, прогнозиран от лекарите, установили, че ракът се е разпространил в костите ѝ. През 2018 г., само няколко месеца след ужасната диагноза, операторът Данчо Бойчев се свързал с Орнела и ѝ предложил да заснемат кратки видеа, които да останат за нейния син, когато тя си отиде. Този мъж отваря душата ѝ към самата нея и към вярата, тя започва да ходи на църква и преоткрива Божията обич. Както и да говори за мечтите си. Освен с видеопослания, Орнела решава да се обърне към малкия Лука и с книжки, с които да му обясни най-напред това, че раздялата ѝ с баща му съвсем не означава, че той не го обича. Както и че когато един ден мама умре, тя не го изоставя. Орнела казва, че в кратките приказки, които пише за сина си, тя, в ролята на майката панда, може и да оцелее, но тъй като вярва в законите на Мърфи, предпочела там да умре, а да остане да живее в нашия свят. Първата книжка написва за 17 минути, връщайки се с влака от поредната терапия в лондонска болница. Орнела моли своята позната художничка от приложната гимназия Лозана Ангелова да я илюстрира. Така се появява „Чудото на живота“ с главен герой лъвчето Лука, чиито родители – панда и тигър – първо се влюбват,

после се разделят, а след това майката умира. Успехът ѝ дава на Орнела погтик да напише и втора – за по-големите деца. Нарекла я „За малкия облак, който ме преследва постоянно“. В нея самата тя осмисля своите тийнейджърски години, когато по думите ѝ била в непрекъсната депресия, без майка ѝ да разбере това. И първата – предназначена за деца от девет месеца до шест години, и втората книжка на Орнела, подходяща за възрастта между шест и дванайсет, могат да бъдат персонализирани. Съдържанието им е прецизно обсъдено с психоложките Блага и Весела Банови, тествано е с деца от аутистичния спектър, достъпно е на аудио, на брайл и на принт. Когато Орнела пуска в мрежата призив за събиране на средства, за да продължи лечението си в германска клиника, даваща ѝ 1% шанс да оцелее, тя привлича вниманието на журналисти от BBC радио 1 и те взимат интервю от нея. Тя им разказва цялата дълга история на борбата си с рака и остава изненадана, когато чува записа – фокусът бил върху книжките. Сигурно защото с тяхна помощ обръща мача в позитивна насока. В момента младата жена се води в стабилно състояние с фиксирани седем разсейки. Активността на рака е под 3,8%. Рядко усеща болки, но когато ги чувства, се уповава на молитвата и силни

ОРНЕЛА СОЛЕ Е ПОСВЕТИЛА СЕБЕ СИ НА БОРБАТА ЗА СВОЯ ЖИВОТ И СПОМЕНИТЕ, КОИТО ЩЕ ОСТАВИ ЗА СВОЯ СИН ЛУКА

Книгите на Орнела Соле вече имат място в британски библиотеки и са включени в сток листата на една от най-големите и престижни книжарници Foyles.

обезболяващи. Вярва на лекарите, които ѝ обещават, че ако активността на раковите клетки продължава да е под 5% и правят палиативна радиотерапия, има шансове да живее още една, пет, а може би и десет години. Въпреки това Орнела е написала завещанието си. И сега води съдебна битка с бащата на Лука, за да може да извоюва правото на попечителство над малкия да е на нейната майка. А проектът

с книгите се разраства и зарежда с енергия неговата създателка. Името на Орнела Соле вече е в библиотеките на Великобритания, а двете книги са включени в сток листата на една от най-големите и престижни книжарници Foyles. И както цял живот е искала родителите ѝ да са горди с нея, сега вече може да е спокойна, че не само те, а и синът ѝ ще бъде. Един ден, дори и нея да я няма наблизо. **И**